

ОСНОВНІ ЗООТЕХНІЧНІ ПОКАЗНИКИ ВИРОЩУВАННЯ ПОРОСЯТ В РІЗНИХ ПІДДОСЛІДНИХ ГРУПАХ

Сікун М.В., мол. н.с., Мироненко А.П., мол. н.с.

Інститут тваринництва національної академії аграрних наук України

Запропоновані основні зоотехнічні показники вирощування поросят, які дозволять прослідити динаміку живої маси та показники продуктивності в різних піддослідних групах тварин

Постановка проблеми. Свинарство – традиційна галузь сільськогосподарського виробництва України, яка має великі потенційні можливості. Наявність майже чверті світового чорнозему, розміщеного на 34 млн. гектарах орної землі, дає можливість припустити, що при раціональній організації виробництва свинарство не тільки здатне повністю задовольнити потреби держави в м'ясі свинини і продуктах його переробки, але й бути стійким предметом експорту, тобто одним із важелів, що забезпечують економічну стабільність держави [1, 2].

Ситуація останніх років переконливо свідчить про те, що проблему забезпечення населення м'ясом практично неможливо вирішити без інтенсивного розвитку свинарства у всіх господарствах незалежно від їх розмірів і форми власності.

Основним технологічним процесом на свинарських фермах є процес приготування та роздавання кормів тваринам. Від досконалості даних процесів залежить успіх усього виробництва. Наприклад, використання сьогодні способу «сухої годівлі» комбікормами з використанням дорогих компонентів не може називатися оптимальним. Згодовування тваринам сухих комбікормів, часто із завезеної сировини сумнівної якості, призводить до хвороби органів дихання і шлунково-кишкового тракту, особливо, молодняку тварин. При цьому ступінь засвоюваності корму не перевищує 60% [2, 3].

З цієї причини низка зарубіжних країн (Канада, Німеччина, Китай) переходять на комбінований спосіб годівлі великої рогатої худоби і свиней з використанням технологій вологої годівлі. При цьому ступінь засвоюваності кормів збільшується до 70-80%, а це суттєво впливає на екологічні показники товарного тваринництва [3].

Тому в даній статті ми розглянемо основні зоотехнічні показники вирощування поросят полтавської породи в 3-ох піддослідних групах, які нараховували в собі по 30 голів тварин в кожній та були розміщені в станках по 10 голів в кожному. Це контрольна група №1, в якій приготування та роздавання сухого корму вологістю 10-12% здійснювалося традиційним ручним способом, контрольна група №2 – приготування та роздавання вологого корму (55-60%) здійснювалося теж вручну та дослідна група – приготування та роздавання вологого корму (50%) здійснювалося механізовано за допомогою

розробленої нами лінії [1, 2, 3].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На сьогодні виділяють два основних типи годівлі свиней: сухий і вологий. У кожного типу є і переваги і недоліки.

Суха годівля (9-15% вологи). До недавнього часу більшість свинарських ферм віддавали перевагу саме методам сухої годівлі. Вважалося, що такий тип годівлі пов'язаний з низькими витратами на установку і обслуговування засобів механізації, і забезпечує кращий санітарно-гігієнічний стан ферми. Сучасні засоби механізації для сухої кормороздачі через годівниці, поєднані з поїлками, порівняно легко обслуговувати, знижуються втрати корму і його забруднення. При сухому типі годівлі можливе застосування системи фазового годування, проте не в такому обсязі, як при використанні систем рідкої годівлі. Це пов'язано з обмеженим різноманітністю готових раціонів і технічними можливостями засобів механізації [4].

Волога форма годівлі (50-60% вологи) застосовується в основному на малих фермах, при невеликому навантаженні на оператора, вона найбільш сприятлива для травлення свиней. Вона оптимальна для перетравлення і засвоювання поживних речовин корму. При такій вологості спостерігається рівномірна діяльність усіх основних травних залоз (слинних, шлункових і підшлункової).

При вологій годівлі споживання води на свинокомплексі скорочується, як і обсяг одержуваних гнойових стоків. Багато ін'єкцій стають не обов'язковими. У результаті продукція відрізняється більшою екологічною чистотою [4, 5, 6].

Постановка завдання. З метою перевірки впливу, при приготуванні та роздаванні сухого або вологого кормів ручним способом або механізованим за допомогою розробленої нами лінії, на основні зоотехнічні показники вирощування поросят в різних піддослідних групах у господарстві ДВК №109 Дергачівського району Харківської області була проведена виробнича перевірка.

Виклад основного матеріалу. Результати вивчення зміни живої маси та середньодобових приростів і витрат кормів на одиницю приросту живої маси за різних технологічних рішень забезпечення поросят комбікормом та водою наведені у таблиці 1.

Середня жива маса тварин контрольних та дослідної груп на початок виробничої перевірки була практично однакова, а саме 8,1-8,23 кг (різниця між піддослідними групами за цим показником була не достовірною, $P > 0,1$).

Дані таблиці 1 свідчать про те, що середня жива маса поросят дослідної групи в кінці першого місяця вирощування була на 9,0% вищою за живу масу тварин контрольної групи №1 (різниця достовірна, $P < 0,05$), та на 6,4% вищою за живу масу тварин контрольної групи №2 ($P < 0,05$).

За другий місяць досліду цей показник у поросят дослідної групи був на 11,1% вище за середню живу масу їх ровесників контрольної групи №1 ($P < 0,01$), та на 7,4% вище за живу масу тварин контрольної групи №2 ($P < 0,01$).

З приведених результатів видно, що закономірність щодо збільшення живої маси тварин дослідної групи, у порівнянні з контрольними, простежувалась вже після першого місяця виробничої перевірки.

Таблиця 1 – Динаміка живої маси та показники продуктивності піддослідних поросят, n = 90

Показники	Групи тварин					
	Контрольна № 1		Контрольна № 2		Дослідна	
	М	±m	М	±m	М	±m
Жива маса 1 голови, кг:						
на початку досліду	8,15	0,35	8,10	0,29	8,23	0,36
в кінці 1 -го місяця	16,10	0,40	16,50	0,35	17,55	0,33
2-го місяця	24,75	0,45	25,60	0,40	27,50	0,34
Валовий приріст, кг	16,60	0,43	17,50	0,38	19,27	0,33
Середньодобовий приріст, г	275,0±2,52		289,0±2,42		318,0±2,23	
Витрати на 1 кг приросту:						
комбікорму (сухого),кг	2,68		2,54		2,31	
корм. одиниць	2,90		2,76		2,50	
перетравного протеїну,г	297		288		258	

Таким чином, можна зробити висновок, що вирощування поросят полтавської породи з використанням розробленої нами лінії приготування та роздавання вологих кормів, позитивно вплинула на підвищення живої маси тварин дослідної групи і на витрати корму на 1 кг приросту в порівнянні з традиційною технологією утримання (ручна годівля) їх ровесників (контрольні групи №1, №2).

Розрахунок середньодобових приростів піддослідних поросят за період виробничої перевірки (табл. 2) свідчить про те, що тварини дослідної групи, які споживали корм за допомогою лінії приготування та роздавання вологого корму, за перший місяць мали прирости живої маси на 43 г, або на 17,3% вищі за добовий приріст тварин контрольної групи №1 ($P < 0,01$) і на 29 г, або на 11% вищі – контрольної групи №2 ($P < 0,01$).

За другий місяць перевірки (табл. 2) середньодобові прирости поросят дослідної групи були на 47 г, або на 15,2% більшими за аналогічний показник тварин контрольної групи №1, який склав 308,00 г ($P < 0,05$). Приріст тварин дослідної групи був на 30,0 г (на 9,0%) вищим за контрольну групу №2 ($P < 0,001$).

Таблиця 2 – Динаміка середньодобових приростів живої маси поросят, г (n=90)

Показники	Групи тварин					
	Контрольна №1		Контрольна №2		Дослідна	
	М	±m	М	±m	М	±m
За 1-й місяць досліду	248,00	7,5	262,00	8,4	291,00	5,8
За 2	308,00	7,0	325,00	7,8	355,00	5,2
За весь період виробн. перевірки	275,00	2,52	289,00	2,42	318,00	2,23

Таким чином, встановлено, що за період виробничої перевірки середньодобовий приріст тварин дослідної групи, яка обслуговувалася лінією приготування та роздавання вологих кормів, був на 43 г (на 15,6%) більшим за приріст тварин контрольної групи №1, в якій приготування та видача корму здійснювалась вручну ($P < 0,05$) і на 29 г (на 10,0%) вищим за приріст тварин контрольної групи №2 (приготування та видача вручну) ($P < 0,001$).

Список використаних джерел

1. Коробова Н.В., Сікун М.В. Кормороздавальна установка для фермерських господарств // Вісник Харківського державного технічного університету сільського господарства. Випуск №21 «Механізація сільськогосподарського виробництва» Х.: 2003. – С. 481-484.
2. Сікун М.В. Дослідження процесу видачі корму кормороздавальною установкою для фермерських господарств // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка, Випуск №59. Том 1. - Х.: 2007. – С. 350-354.
3. Сікун М.В. Дозуючо-змішуючі пристрої для приготування вологих мішанок на свинофермах по виробництву поросят віком до 3-х місяців // Вісник ХНТУСГ імені Петра Василенка, Випуск №93. Том 1. - Х.: 2010. – С. 456-458.
4. Гегамен Н.А. Развитие отрасли свиноводства на промышленной основе // Свиноводство. - 2003. - №2. – С. 9-11.
5. Яцко Н.А. Кормление сельскохозяйственных животных - Минск: Ураджай, 2009. – 216 с.
6. Рыбалко В.Г. Пути развития свиноводства на Украине // Свиноводство. – 2002. - №6. – С. 10-12.

Аннотация

ОСНОВНЫЕ ЗООТЕХНИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ ВЫРАЩИВАНИЯ ПОРОСЯТ В РАЗНЫХ ПОДОПЫТНЫХ ГРУППАХ

Сікун Н.В., Мироненко А.П.

Предложены основные зоотехнические показатели выращивания поросят, которые позволят проследить динамику живой массы и показатели продуктивности в разных подопытных группах животных

Abstract

KEY INDICATORS OF LIVESTOCK BREEDING PIGS IN DIFFERENT EXPERIMENTAL GROUPS

M. Sikun, A. Myronenko

The basic indicators of livestock breeding pigs, which will follow the dynamics of body weight and production rates in different experimental animal groups